ואזדו לטעמייהו · תימה היכי הוה רבי אסי לטעמיה דרבה פליגי דהכא קאמר ר' אסי נעשה כיסוי לחבית בהגבה גרידא בלא שום מעשה ובגי נדבך אמר ר' אסי ופפשפוש אמר להן דהייטו מעשה שהגריכן רבי ועוד קשה גבי נדבך קאמר דסגי בשפשוף ולקמן גבי כיסוי כלים א"ל אסי א"ל יוחנן והא שיש בהם פורת כלי ויש לומר דכיסוי חבית סגי לה בהגבה שדרכו לעשותו כל דהו דלא בעי תיקון ומעשה גמור כשאר כיסוי כלים ונדבך של אבן מסותת ומרוצע לבנין סגי להו בשפשוף שאין צריך עוד תיקון ומ"מ הוי ר' אסי לטעמיה דכי היכי דמיקל רבי אסי גבי נדבך ה"נ הכא והא דקאמר ר' אסי בפרק במה מוקמין (לעיל דף כ:) חריות של דקל יש בה מע"פ שלא קשר התם רב אסי גרסינן לי מני רשויין הם לישיבה עפי מאבנים:

הכל מודים שאין עושין אהל ערלי בתחלה · פי' בקונ' דלא אסיר אהל אלא למעלה בגג אבל בדפנות לא כדמוכח בעובדא דשמואל בכל גגות (עירובין דף לד·) דאיתמר חצר כותל שנפרצה רב אמר אין מטלטלין אלא בד' אמות ושמואל אמר זה מטלטל עד עיקר המחילה וזה מטלטל עד עיקר המחילה והא דרב לאו בפירוש איתמר אלא מכללא דשמואל הוה יתיב בההוא חצר נפל גוזל דביני ביני אמר להו שמואל שקולו גלימא גוזלי ליה אהדרינהו רב לאפיה כו' ושמואל למה ליה למיעבד הכי האמר זה מטלטל עד עיקר המחילה כו' שמואל לגמיעותא בעלמא הוא דעבד אלמא משמע דאהל דדפנות שרי למיעבד הכי ורב שהיה מקפיד לאו משום עשיית אהל דשרי כדפריש אלא הוה קפיד אמאי דהוו מטלטלין גלימא ד' אמות בחצר וקשה דע"כ שייך איסור אהל אפילו בדפנות כדאיתא בעירובין בפרק מי שהוליאוהו (דף מד· ושם) גבי עשיית דופן סוכה דפריך התם והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן הכל מודים שאין עושין אהל ערלי בתחלה ומאי הא בדופן שלישית והא בדופן רביעית אלא גרמה לר"ת דפשיר שייך בדפנות אהל היכא דמחילה מועלת להיתר ולהכי בדופן שלישית דהויא מחילה ומכשר ליה לסוכה תשיב עשיית אהל בתחלה אבל דופן רביעית אינה אלא תוספת בעלמא הואיל וכבר הסוכה היתה כשרה ועיקר פלוגתיין דר"ת ורבנן איתא בהאי כבעשיית דופן דפקק החלון משמע בחלון שבסותל דאי בגג מיירי הוא ליה למימר אהובה כמו שבגינו משילין פירות דרך אהובה (גיטה דף לה:) ומיהו בהאי שבגג גמי פליגי דתוכה לקמן בפרק טולין (דף קלז:) דמייתי הך גבי תליית משמרת שהיא כעין גג וכן משמע בפרק בתרא דעירובין (דף קב·) דאמר הגהו דיכרי דהוו בי רב הונא ביממא בעו מולא ובליליא בעו אורא דלקמיה דרב אמר ליה כרוך בודיא ושייר בה מפח ולמחר הוא מוסיף על האהל ערלי ומותר ומשמע דהייטו גמי תוספת אהל ערלי דפליגי רבי אליעזר ורבנן ובעובדא דשמואל דכל

הלכך במתשבה סגי: **שאין עושין אהל ערלי** · לפרוס מחצלת על ד' מחיצות לו על ד' קונדסים להיות לו לאהל מן החמה ודוקא גג אבל מחילה לאו אהל הוא ושרי לפורסה לגניעות דאמרי' עירובין (ד' לד·) בעובדא דשמואל, ופקק החלון דמתני'* מסוס דבנין הוא ומיחזי כמוסיף על הבנין: **לוסיף** · כגון שהיה מחצלת פרוסה עליהן וכרוכה ונשאר בה לויר ולמחר פוסקה דומיא דפקק דמוסיף בעצמו הוא:

*) גי' רש"ל הוי למעלה בגג ולא מן הגג אבל הרי"ן מקייס פי' רש"י דהכא

בין

זמורה של גפן: **שפיל קטורה בעפיה** · כך שמוחבין בו מן הכור לו מן המעין: **ממלאין בה** · דשויל כלי להך זמורה: **ופלוי** · שאינו עגול בארבע שהחבל שהוא קשור בו ליטו מגיע לארץ: **אין פוקקין בו** · דמיחזי כמוסיף על הבנין: **בין כך ובין כך** · בגמרא מפרש לה: **גמ' מן הפס** · לקמן בהאי מסכתא: **הפלבן שעל פי החבית** · והולך ליטול מן היין שבתוכה: **מעם** · החבית על גדה והיא עופלת: **לא שנו** · דמותר לטלטל החבית והחבן עליה דקתני ואם היתה בין חבית שירת להמותה שם שלא תפול החבן על החבית שבגדה מגביה ומעמה על גדה והיא עופלת: **בשוכה** · החבן עליה שלא במתכוין: **אבל במנים נעשים** · החבית בסיס לחבן שהיא דבר האיסור ואין מטלטל את החבית: **ורב יוסף א"ר אסי** · לקולא אמר ר' יוחנן לא שנו דהואיל דהמותר את החבית ולא ניתן לטלטל החבן לגדיה: **אבל בשוכה** · דלא נתכוין לעשותה כלי: **אבל במנים נעשה** · החבן כיסוי להבית ומגלה אותה כדרכה: **אשמעתין** · על שמועה שלי שאמרתי במנים אין החבן נעשה כלי: **ממלאין בה** · אלמא חבן נעשה כלי: **דדקה** · שקשרה יפה: **ופס לאו אין ממלאין** · ולא אמרינן נעשה כלי בהגבה בעלמא וקשיא לדידי דאמרי לעיל במנים נעשה כיסוי לחבית: **ולא היא** · לא קשיא לי דהתם הואיל ובלא קשירה לא חזיא למלאות דהא נפלה והאי לאו הדקה בטולי בטלה מתורת כלי דעתיה דלא תביב ליה אבל כיסוי חבית הגבה משויא ליה כלי: **ואזדו לטעמייהו** · ר' אמי ור' אסי: **נדבך של אבנים** · אבנים סדורות ומוקלות לבנין: **מאי אמר להו** · מאי מעשה הגריכן לרבי יוחנן: **לאו ולמדוש** · סדרו אותם והשיבום כדי שלא לגלגל ליגע בהם למחר לפי שאין הזמנה במעשה: **כל דהו** מועלת לאבן לעשותה כלי ור' אמי לטעמיה דאמר לעיל אין אבן נעשית כלי בהגבה: **למדוש** · כדאמרי' במו"ק (דף יב·) עושה להם למודים לסדר נסרים על פי הבור: **ושפשפוש** · מן הטיט שיהו נאתים ליחד ומאחר שתלמוד דבמעשה כל דהו נעשה כלי: **סולר של קורות** · הוה אלא אבנים: **סולר** · סדר של קורות חדשות שמסדרין אותן לבנין כדי שלא יתעקמו: **גשום** · עין חרוך שמגשמים בו המים לפני הספינה לידע שהוא בשומקו שאוכל ספינה להלך בהן: **קפיד עליה** · שלא יתעקם ומייחד ליה מקום ומקלה ליה בידים ואפי' לר"ש אסור לעלמו דמוקלה מחמת חסרון כיס אפי' ר"ש מודה: **שאינה קטורה לא** · ואפי' יש עקמומית ברחשה כעין מחזג שרלוי לתלות בה מפיח ומלאות ומיחד עליה: **שגדרן לעליה** · שחתכן להיסק: **גריך לקטור** · מע"ש: **בחבים** · בגגות: **ופא קא משמע כמסוכר** · ואפילו קטורה מבטול יום ליחסר: **למעם מג'** · סמוך לקרקע וכגון לאחוב מן המעין שליט עמוק ומותר להשתמש בחלון למעם מג' דלתמרי' בפרק בתרא דעירובין (דף צמ·) היו שרשיו גבוהין מן הארץ ג' לא יחב עליהם: **נזירה שמא יקטום** · שמא למחר תהיה לו ארוכה ויקטמנה מתוך שהיא רכה ונתה לקטום ונמצא עושה כלי וחייב משום מכה בפטיש אבל בחריות לישיבה ליכא למיגזר הכי אלא שהיא קשורה בטפיח ממלאין בה בשבת/*פקק החלון: ר"א אומר בזמן שהוא קשור ותלוי פוקקין בו ואם לאו אין פוקקין בו וחכ"א בין כך ובין כך פוקקין בו: **גמ'** *תנן התם אבן שעל פי החבית מטה על צידה והיא נופלת אמר רבה א"ר אמי א"ר יוחנן *לא שנו אלא בשוכה אבל במנים נעשה כיסוי להחבית, אמר רבה ומותבינן אשמעתין האבן שבקרויה אם ממלאין בה ואינה נופלת ממלאין בה? ולא היא התם כיון דהדקה שויא דופן, אמר רב יוסף ומותבינן אשמעתין אם לאו אין ממלאין בה? ולא היא התם כיון דלא הדקה בטולי בטלה, במאי קמיפלגי? מר סבר בעינן מעשה ומר סבר לא בעינן מעשה, ואזדו לטעמייהו דכי אתא רב דימי א"ר חנינא ואמרי לה א"ר זירא א"ר חנינא פעם אחת הלך רבי למקום אחד ומצא נדבך של אבנים ואמר לתלמידיו צאו וחשבו כדי שנשב עליהן למחר ולא הצריכן רבי למעשה, ור' יוחנן אמר הצריכן רבי למעשה, מאי אמר להו? רבי אמי אמר צאו ולמדום אמר להו רבי אסי אמר צאו ושפשפום אמר להו, איתמר ר' יוסי בן שאול אמר סיאר של קורות הוה ר' יוחנן בן שאול אמר גשיש של ספינה הוה מ"ד גשיש כ"ש סואר ומ"ד סואר אבל גשיש קפיד עליה: זמורה שהיא קשורה כו': קשורה אין לא קשורה לא, לימא מתניתין דלא ברשב"ג דתניא *חריות של דקל שגדרן לעצים ונמלך עליהן לישיבה צריך לקשר רבן שמעון בן גמליאל אומר אין צריך לקשור אמר רב ששת אפי' תימא רשב"ג הכא במאי עסקינן בחרות באביה אי הכי קא משתמש במחובר לכתחלה מג' אפי' תימא בתרשה גזירה שמא יקטום: פוקק החלון כו': אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן *הכל מודים שאין עושין אהל ערלי בתחלה ביו"ט וא"צ לומר בשבת, לא נחלקו אלא להוסיף: שר"א אומר אין מוסיפין ביו"ט וא"צ לומר בשבת וחכ"א מוסיפין בשבת וא"צ לומר ביו"ט: וחכ"א בין כך ובין כך פוקקין בו: מאי בין כך ובין כך? אמר ר' אבא אמר רב כהנא בין

מתני' אין עושין אהל ערלי בתחלה ר' יוחנן אומר אומר אומר